

7:E NORDISKA
KONFERENSEN FÖR
BIBLIOTEKARIESTUDERANDE

ASIASANA

5:82

2

ASIASANA 5:82 9. vsk

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestö UDK
ry:n äänenkannattaja

Toimituksen osoite:
Nekalantie 52 C 3
33800 Tampere 80

Vuosikerta 40 mk
Irtonumero 3 mk

Painopaikka: Domus-Offset Oy
Tampere 1982

Toimitus:

Juha Hakala
Auli Kaartinen
Riitta Kärki
Maarit Laskujärvi
Juha Piukkula
Elina Rauhala
Liisa Vesanto (vastaava)
Memu Viljakainen

ISSN 0356-0139

Tuula Laaksovirran sijaisuus laitoksemme apulaisprofessorina päättyy ensi kesänä. Vakinaisen valinta on pian edessä. "Virka on tärkeä ja vihdoinkin toivottaisiin yhteiskuntatieteilijä-professoria laitokselle. Toivottavasti tällä kertaa rehellisyys maan perii eivätkä kähmijät", kirjoitti Piitu vuosi sitten. Toivomus on vieläkin yhtä ajankohtainen, koska kyse on kirjastotieteen ja informatiikan opetuksen tasosta.

Laitoksemme henkilökunta vahvistuu ensi syksynä myös toisella apulaisprofessorilla, jonka opetusala painottuu informatiikkaan. Asiasanan toimitus tulee mielenkiinnolla seuraamaan molempien virkojen täyttöä.

L.V.

Tässä numerossa:

Puheenjohtajan vaihtoviikko	3
Jyväshyvää	4
Huumorin kukka onkin marras- kasvi	8
Odotettavissa kaudelle...	10
Ettei totuus unohtuisi	15
Olemassaolon tapa ja tar- koitus	16
Moni kukka päältä kaunis...	
...mutta ei auta itku markki- noilla	18
7:e nordiska konferensen för bibliotekariestuderande	22
Artikkeliseurannan satoa	33
Kenen silmälasit- kenen käsi	35

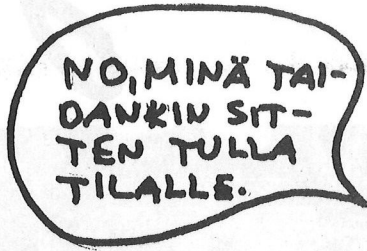

Ei ihme, että *Asiasana*-aikakauslehden reportterien vakuutusmaksut ovat korkeimmat koko maailmassa. Sen toimittajat joko hankkivat jutun (tai kuvan) tai kuolevat yrittäessään.

PUHEENJOHTAJAN VAIHTOVIIKKO!

3

• TUNNELMIA ENNEN VUOSIKOKOUSTA

VALTA VAIHTUU, SIRKUS JATKUU... ALLA LYHYET LUONNEHDINNAT PJ EMERITUKSESTA JA Uudesta PJ:STÄ. LUKEKAA JA PÄATELKÄÄ MISTÄ PÄASETTE BROON JA MITÄ SAATTEKAAN TILALLE...

LEIJONALUONNE

Heitä on kahta tyyppiä, toinen on pitkä, toinen lyhyempi kasvultaan, mutta molemmat täyteläisiä vartaloltaan, leveäharteisia ja ryhdikkäitä.

Tämän ihmisryhmän luonteessa kuvastuu rohkeus ja ylpeys, voimakas tahto ja päättäväisyys. Samalla he ovat lempeitä ja avomielisiä, osaavat olla jalomielisiä jopa vihamielisillekin henkilöille. Viisas oikeamielisyys ja käytännöllinen filosofia ovat heidän luonteenomaisia piirteitään.

heissä ilmenee välillä omahyväisyyttä sekä taipumusta hetkellisyyteen ja kiivauteen oman merkityksen painottamiseksi. Mutta leijonaluonteet ovat myös aloitekykyisiä, etevä ja pystyviä ihmisiä.

Leijonaluonteet ovatkin tyyppillisiä agentteja ja välittäjiä liikemaailmassa.

Leijonaihmiset ovat usein suureksi hyödyksi toisille.

Leijonaluonteet ovat taipuvaisia julkiseen elämään. Siksi heille on luonteenomaista pyrkiä hallinnollisiin virkoihin valtion tai kunnan elimissä sekä politiikkaan. Liike-elämän johtopaikat, arvokkaat yhteiskunnalliset tehtävät, tuomari- ja pappisvirat ym. ovat heille luonteenomaisia.

Vastustajia, kilpailijoita ja vihamiehiä heillä tavallisesti esiintyy elämän varrella, mutta nämä eivät pysty aikaansaamaan suurempia vahinkoja heille.

Useat leijonasyntyiset joutuvat hengenvaaraan pari kertaa elämässään. Sydänsairaudet ovat myös uhkaamassa, osittain kiihkeän elämänmenon vuoksi.

NEITSYTLUONNE

Tämän luonneryhmän henkilöt ovat yleensä keskipituisia tai sitä hieman pitempiä. Yleensä he ovat hoikanpuoleisia, mutta monet heistä tukevoituvat hieman vanhemmiksi vartuttuaan.

Neitsyihmiset ovat vieraanvaraisia, miellyttäviä, ystävällisiä ja vaatimattomia.

Neitsytsyntyiset ovat käytännöllisiä ja toimeliaita ihmisiä. Heidän järjestyksenrakkautensa muuttuu välillä jopa pikkutarkkuudeksi. Seikkaperäinen ja pikku piirtoa myöten yksityiskohtainen huolellisuus, eräänlainen täydellisyyden ihanne, on heidän luonteenomaisuuksiaan.

Neitsytsyntyisillä on yleensä hyvät puhelahjat. He ovat vilkkaita ja yleensä oikeudenmukaisia, mutta myös melko arvosteluvaisia ja ajoittain oikutteleviakin ihmisiä.

Neitsytluonteisten velvollisuuden- ja vastuuntunnon taipumuksille ei löydy montakaan heidän veroistaan muiden luonneryhmien joukosta.

Neitsytsyntyiset pyrkivät suorittamaan hoitoonsa uskotut asiat niin, että he osoittautuisivat luottamuksen arvoisiksi ja ettei jäisi sijaa arvosteluille.

He ovat myös käteviä hoitamaan ja järjestelemään asioita toisten mielen mukaan, eivätkä kiellä apuaan tai palveluksiaan, mikäli vain voivat niitä antaa.

Neitsyset ovat ihmisiä, jotka haluavat välttää kaikkea epä-tietoisuutta; he haluavat itse tietää ja tuntea kaiken. Niinpä he lukevat paljon, seuraavat päivän tapahtumia ja asioita, sekä painavat niistä mieleensä yksityiskohtia, joilla joskus voisi olla arvoa. Kaikelle pitää olla järjellinen ja luonnollinen selitys heidän mielestään, niin myöskin oudoille ja mystillisille asioille. Tämän vuoksi neitsytsyntyiset ovat varsin oppivia

Jyväskyytä

Bussitunnelmaa paluumatkalta huomaa pirteät ilmeet

UDK:n ekskursionperinteen elvyttäminen aloitettiin 1. marraskuuta tekemällä tutustumisretki Jyväskylän yliopiston kirjastoon ja Keski-Suomen maakuntakirjastona toimivaan kaupunginkirjastoon. Kello 7.30 sumuiselle Keskustorille keskelle marrasmarkkinoita kerääntyä 20 ennakkoilmoittautuneesta peräti 18 ja matka aamuliukkailla voi alkaa.

Jyväskylään saavuttaessa oli aamusumu vaihtunut hienoon syysaurinkoon. Yliopistoalueen aiheuttamien aah - ooh elämysten jälkeen siirryttiin ekskursion ensimmäisen kohteen, yliopiston kirjaston suojiin. Kassit ja takit säilytykseen (tällä kertaa kyltti tehosi) ja ensitöiksi virkistäytymään kirjaston viihtyisään kahvioon.

Esittelykierrosta varten UDK:laiset jaettiin kahteen ryhmään, jotka hyvin valmistautuneiden vetäjiensä johdolla suunnistivat kumpikin tahollensa. Kierros piti sisällään rautaisannoksen tietoa kirjaston historiasta,

- 1912 perustettu Jyväskylän tieteellisenä kirjastona
- 1937 Jyväskylän kasvatusopillisen korkeakoulun kirjastoksi
- 1966 Jyväskylän yliopiston kirjastoksi
- 1977 Kasvatustieteiden, psykologian ja liikuntatieteiden keskuskirjastoksi

tehtävistä

Jyväskylän yliopiston kirjasto on

- yleistieteellinen kirjasto

- kasvatustieteiden, psykologian ja liikuntatieteiden keskuskirjasto Suomessa

- vapaakappalekirjasto, joka tallettaa ja antaa käytettäväksi Suomessa tuotetun kirjallisuuden ja av-aineiston

- julkinen kirjasto

ja tilastotietoja

kokoelmat	800.000 nid.
lainat 1981	180.000
henkilökunta	70
opiskelijoita	7000
aukiolo	ma-pe 9-20 la 9-16

Puolitoistatuntinen sisäläi myös reipasta liikehdintää kerroksesta toiseen:

1. karhuttiin kurssikirjoja ja saadaan kuulema takaisinkin

2. oli luettelokirjoja, -kortteja ja filmikorttiluetteloita

3. Ahlmannin ja Mäen salit ja tutkijanhuoneita

varastoakin ryhmät pääsivät katsomaan: Polva- ja Päätalometrit yllättivät

Lopuksi Mirja Laitinen esitteli vapaakappalekäytäntöjä; kysymysten ja kiitosten jälkeen kierros oli ohi.

Useamman kuin yhden kirjastotieteilijän huulilla ajatus: voi kun Attila tulis ja tuhoais Attilan ja saatais jotain tällaista.

Näkymä toisen kerroksen viherkasvien ympäröimään lainauspisteeseen kahviosta päin katsottuna

Kirjastokierrosten väliin ajoitetun tauon aikana retkikunta Hajeantui nauttimaan opiskelijaruokaa, toiset lounastamaan, nuuskiimaan paikallisten antikvariaattien aarteita, ostamaan levyjä, kävelemään harjulle, kuka minnekin... Jyväskylä pyöräilykulttuurineen keräsi pisteitä.

Kaupunginkirjastoa esitteli aikuisten lainausosaston osastonhoitaja Ulla Sipponen

Virallinen iltapäiväohjelma alkoi kello 14.00. Keskellä kaupunkia sijaitseva kirjasto-työväenopisto - kulttuuritoimisto -kokonaisuus tuntui aluksi hämmäntävän suurelta ja ala-aulaan pystytetty näyttely oli sekoittaa monet täysin. Ulla Sipposen johdolla päästiin kuitenkin tutustumisen alkuun: 1. kerroksen suuren luentosalin nurkkauksessa saivat tutustujat kirjaston tiedotusmateriaalia ja pikapaketin numerotietoja:

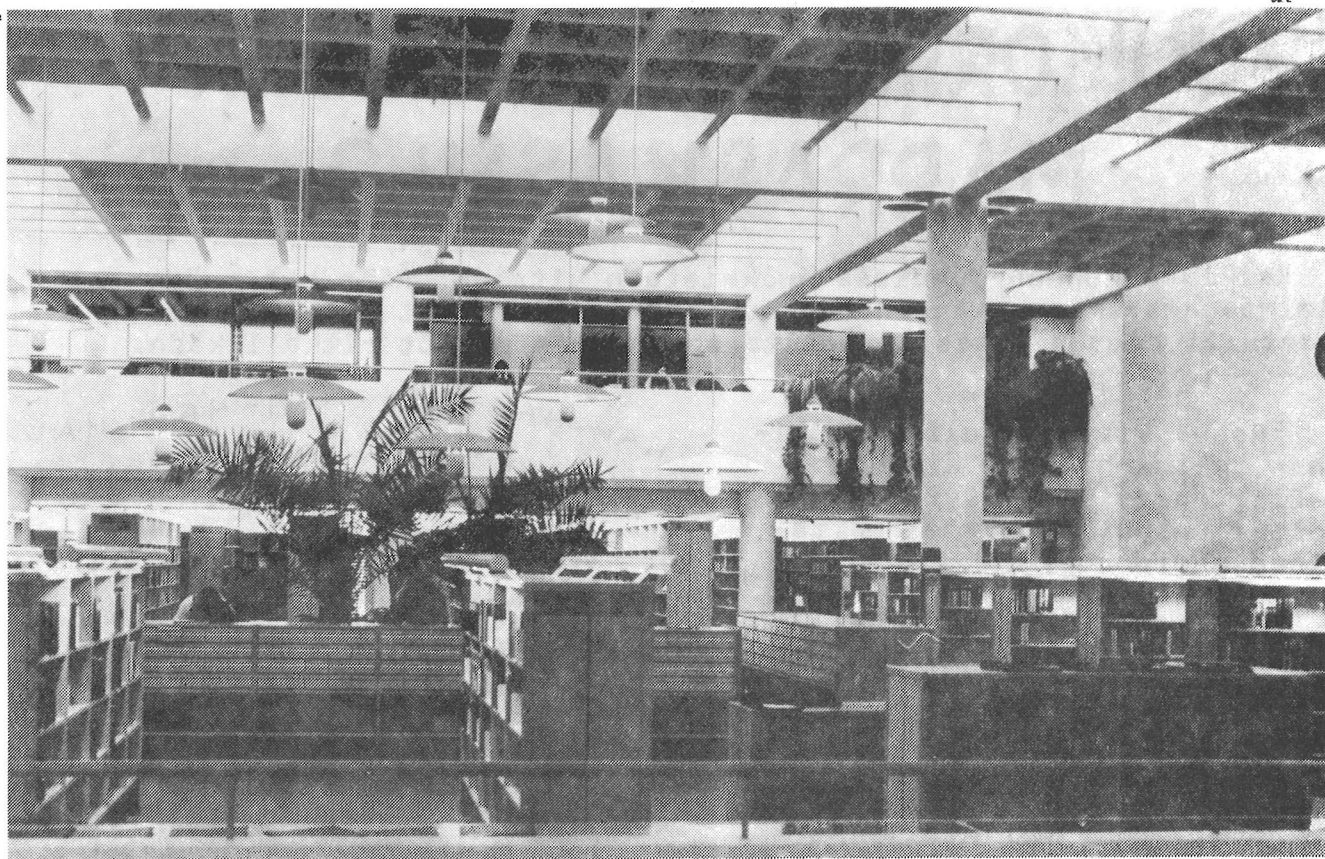
- uusi pääkirjasto 1980
- pinta-ala 6660 m²
- pääkirjaston vuosilainaus 638.000
- sivukirjastoja 8
- henkilökuntaa yhteensä 80

Jo yliopiston kirjastosta tutuksi tullut valoisa avaruus ja lämmin, väipymään houkutteleva tunnelma pitää vankinaan niin asiakkaita kuin tutustujiakin. Väsymys painaa jo jaloissa, mutta sitkeästi jatketaan lainausosastolta lasten satuhuoneeseen, jossa harjoitellaan nykketeatteri-esitystä, sieltä musiikki-osastolle ja vielä opinto-osastolle.

Kaiken aikaa kehoitetaan katselemaan kriittisesti, sillä uusi ja hieno ei välttämättä ole täydellistä sekään.

Yliopistoalueen silmänilo N:o 1
Villa Rana =
Sammakkotalo

Aikuisten osaston lainaushalli - missä asiakkaat?

Hallintokerroksesta löytyi myös retken yllätys: Keski-Suomen tietokeskus. Kaupungin, yliopiston ja maakuntaliiton puuhaama alueellisen tiedon rekisteri on vasta suunnitteilla, mutta kovaa vauhtia tulossa läänininformaatikon virkoineen.

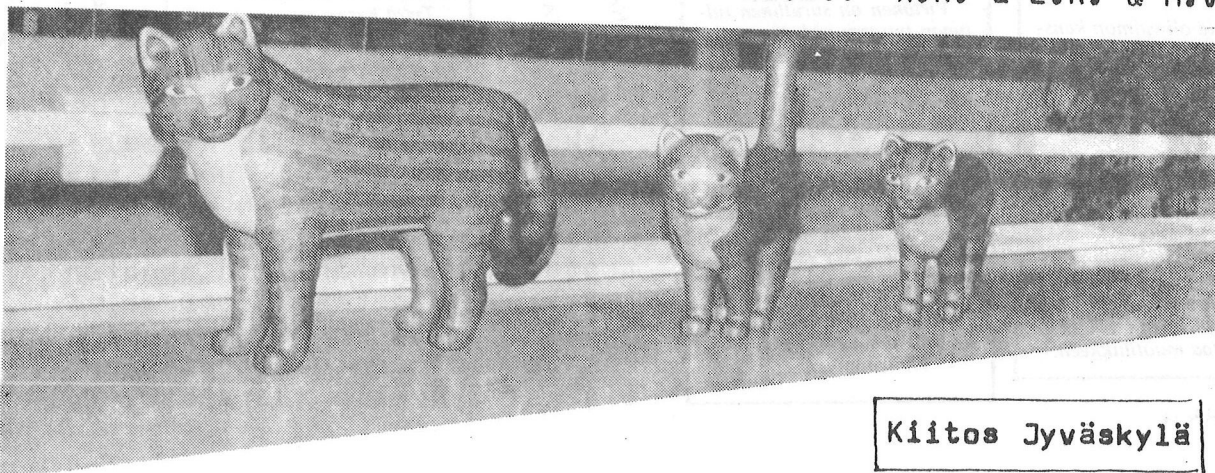
Päälle päätteeksi istahdettiin hetki kokoushuoneessa ja keskusteltiin mm. kirjavalinnasta sekä ikuistettiin tutustumiskäynti kirjaston vieraskirjaan.

Ekskursion viime tunnit oli varattu vapaamuotoiseen tutustumiseen. Sinisessä iltahämärässä osa retkeiläisiä kertaili päivän tunnelmia paikallisen krouvin suojissa ja tunnelmat olivat varsin korkealla, ekskursio oli onnistunut.

Bussissa valtasi väsymys, mutta takasassa suunniteltiin sitkeästi tulevan konferenssin käytännön järjestelyjä.

teksti: M.V.

kuvat: R.K. & E.R. & M.V.

Kiitos Jyväskylä

HUUMORIN KUKKA ONKIN MARRASKASVI?

HAH-HAH-HAH

HAHAH-HAH

Kaikissa kunnan lehdissä julkaistaan vitsejä. Niin nyt myös Asiasanassa. Luopa ensin nuo muutamat ensimmäiset vitsit, saat taatusti nauraa itsesi hengiltä ennen kuin pääset pitkällekään.

HAH-HAH-HAH

"Rouva Virtanen oli surullinen tultuaan pojan äidiksi:
-Olisipa se ollut tyttö. Se olisi voinut auttaa minua taloudenhoidossa."

HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH
HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH

HAH-HAH

HAH

HAH-HAH

HAH

"Rouva Virtanen tuttavalleen:
-Meillä oli miehen kanssa eilen hirveä riita.
-Mistä oli kysymys?
-Astianpesukoneesta. Mieheni mielestä minä en tarvitse sellaista."

HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH

"Rouva Jokisella on keino tehdä mies onnelliseksi. Hän omistaa muotiliikkeen."

HAH-HAH

HAH-HAH

"Kauko kysyi ystävältään:
-Mistä olet saanut tämän upean turkin? Tuollaista ei tienaakaan hetkessä.
-Nimenomaan..."

Nyt varmaan jo nauratti. Luonnollisesti on suunnattoman koomista kuvitella mies tiskaa-massa ja tekemässä muita taloustöitä. On myös itsestäänselvää, että naiset ovat onnellisia saadessaan upeita vaatteita, erityisesti turkkeja, joita hankitaan vaikka prostituutiolla, ellei muu auta.

Yleensä kaikkein tärkeintä naisen elämässä on hyötyä taloudellisesti, nimenomaan käyttää miestä hyväkseen. Ja heti, kun miehen silmä välttää, nainen menee sänkyyn vieraan miehen kanssa.

HAH-HAH

HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH
HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH
HAH-HAH

Mitä, eikö naurattanutkaan? Vitsit on poimittu arvovaltaisesta lähteestä, Suur-Tamporelaisesta. No, tunnustettakoon, että niille on tehty jotain. Alkuperäiset olivat tällaisia:

HAH

HAH

HAH

HAH-HAH-HAH

Herra Virtanen tuttavalleen:
- Meillä oli vaimon kanssa eilen hirveä riita.
- Mistä oli kysymys?
- Astianpesukoneesta.
Vaimoni mielestä en tarvitse sellaista!

Virtanen on surullinen tultuaan tyttärensä isäksi:
- Olisipa se ollut poika. Se olisi voinut auttaa minua taloudenhoidossa!

HAH-HAH-HAH-HAH

Kaarina kysyy ystävältään:
- Mistä olet saanut tämän upean turkin? Tuollaista ei tienatakaan hetkessä.
- Nimenomaan

— Kulta, kuiskii nuori mies ystävättärensä korvaan, kun menemme kihloihin, putoaa minulta kivi sydämelletä.
Tyttö kysyy.
— Miten monen käraatin?

HAH-HAH

HAH-HAH-HAH

HAH-HAH-HAH

HAH-HAH-HAH

HAH-HAH-HAH

HAH-HAH

Yksi kysymys vaivaa kiusallisesti: minkä ihmeen vuoksi miehet menevät naimisiin naisten kanssa, kun kuitenkin avioliitossa oleminen on niin onnetonta? Aina joudutaan eroamaan, mutta sitä ennen vaimo on piinannut miestä uskottomuuden lisäksi tyhmällä jääräpäisyydel-

HAH-HAH

Herra Jokisella on keino tehdä nainen onnelliseksi. Hän omistaa muotiliikkeen.

HAH

HÄ, joka johtaa molemmat lähes tuhoon, väkivaltaisuuudella (jota mies harrastaa vain kun on aihetta) sekä iankaikkisella aiheettomalla nalkuttamisella.

— Omituista, tuumi herra Mäkinen, mitä vähemmän vaimollani on hampaita sitä purevammaksi hän tulee!

— No hyvä kollega, jokos te tänä vuonna olitte lomalla?
— En, vaimoni oli mukana!

HAH-HAH

HAH-HAH-HAH-HAH

— Kuvitelkaa: Lehtiset ovat olleet naimisissa vasta vuoden, ja eilen herra Lehtinen löi vaimolleen mustan silmän.
— Luulin, että herra Lehtinen on matkoilla?
— Niin rouva Lehtinenkin luuli!

— Haluatte siis eron. Mitä vaimollenne oikein teitätte vastaan?
— Kaulin, mattopiiska ja luuta, herra tuomari.

HAH-HAH-HAH-HAH

HAH-HAH-HAH-HAH

HAH-HAH-HAH-HAH-HAH

— Jarruta, jarruta! huutaa mies.
— Vaimo painaa kaasua. Kolme päivää myöhemmin molemmat heräivät sairaalassa.
— Miksi et jarruttanut? kysyy mies.
— En voi sietää, että karjut minulle, vastaa vaimo.

HAH-HAH-HAH
HAH
HAH
HAH-HAH

HAH-HAH-HAH

Oikeastaan olisi aiheellista kysyä, kumpi on tyhmempi, kolarin ajava kuljettaja vai kuljettajaa aiheettomasti häiritsevä kyydissä istuja (mutta kysymystä ei kuitenkaan esitetä, koska tunnetaan se tosiasia, että on oikeutettua epäillä naisen kykyä tehdä itsenäisiä ratkaisuja).

HAH-HAH

HAH

Ei kuitenkaan ilmeisesti ole kysymys siitä, ettei mies naimisiin mennessään tietäisi, mihin joutuu, sillä hänellä on kokemuksia naisista. Nainen ei välttämättä tunne tilannetta, mutta hänelle onkin pääasia, että pääsee naimisiin.

HAH-HAH-HAH

Vasta avioitunut pari menee hotelliin.
— Kaunein huoneenne kahdeksi päiväksi, sanoo mies portierille. Tämä hymyilee naiselle ja sanoo:
— Teilläpä onkin hyvä tuuri. Yleensä hän ottaa huoneen vain tunniksi!

HAH-HAH-HAH-HAH

HAH-HAH

HAH-HAH

HAH

HAH-HAH-HAH-HAH-HAH-HAH

Voi jo melkein kuulla jonkun närkästyneenä sanovan: "On se kumma, kun nuo naiset ovat sellaisia tosikoita, etteivät ne edes vitsejä osaa ottaa huumorin kannalta." Tähän voi vastata tutulla, hieman rahvaanomaisella, sanonnalla: "leikki leikinä ja loput vittuiluna" sekä jatkaa, että nämä "vitsit" on helppo käsittää jälkimmäisenä.

Ja kun nyt fraaseihin turvaututaan, todettakoon vielä sekin, että aina totta toinen puoli. Vitsit heijastavat todellisuutta samalla tavoin kuin muukin kulttuuri. Joka ei tunne meidän yhteiskuntaamme, ei ymmärrä meidän vitsejämmeäkään.

Kun tältä pohjalta vitsejä tarkastelee, ei voi muuta kuin todeta, että eletään todella synkässä maailmassa.

NY YH

RK

Odottavissa

KAUDELLE 12.82 - 12.83

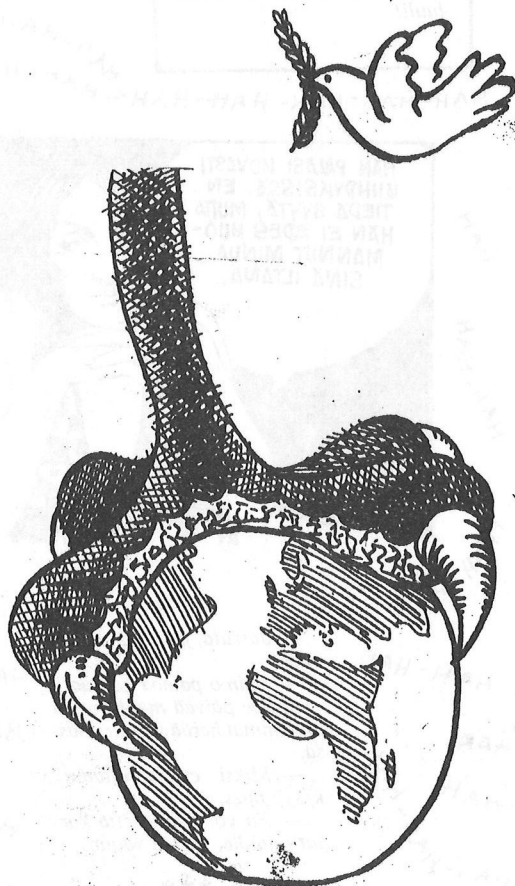
YLEISTÄ

UDK:n toimintaa jatketaan vanhojen toimintamuotojen pohjalta ja niitä kehittään. Tavoitteena on entistä läheisemmät yhteydet kaikkiin jäseniin, sillä eihän UDK ole vain UDK:n hallitus, vaan me kaikki kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijat muodostamme sen yhdessä.

Toimintasuunnitelma kiteyttää tulevan toiminnan yleiset periaatteet, mutta jättää vapauden uusien ideoiden toteuttamiselle.

I. RAUHANTYÖ

- UDK osallistuu entistä tiiviimmin konkreettiseen rauhantyyöhön ja pitää yhteyttä muihin rauhanjärjestöihin (esim. Sadankomitea)
- Yliopiston ala-aulan kaaritalulle järjestetään näyttely
- Otetaan osaa ja houkutellaan yhä useampia mukaan Tamyn (lähinnä kv-jaoston) rauhantyyöhön
- Keskustellaan ja toimitaan rauhantietouden sisällyttämiseksi tutkintovaatimuksiin

II. OPINTO- JA KOULUTUSPOLIITTINEN TOIMINTA

- Osallistutaan kirjastotieteen ja informatiikan tutkintovaatimusten uudistamiseen. Erityisesti syventävien opintojen kehittäminen on tällä hetkellä tärkeää. Opiskelijoiden tulisi pystyä luomaan kokonaisnäkemyksen kirjastotieteestä ja sen tilasta.

- Opintopiiri käynnistetään uudelleen
- Opintoneuvontaan hankitaan lisää kirjallisuutta
- Artikkeliseuranta jatkuu ja sen pohja laajenee
- Julkaisusarjassa ilmestyy 3 - 4 uutta osaa
- Tutortoimintaa kehitellään edelleen
- Tutkinonuudistusta seurataan ja vaihtoehtoista opiskelua pohditaan

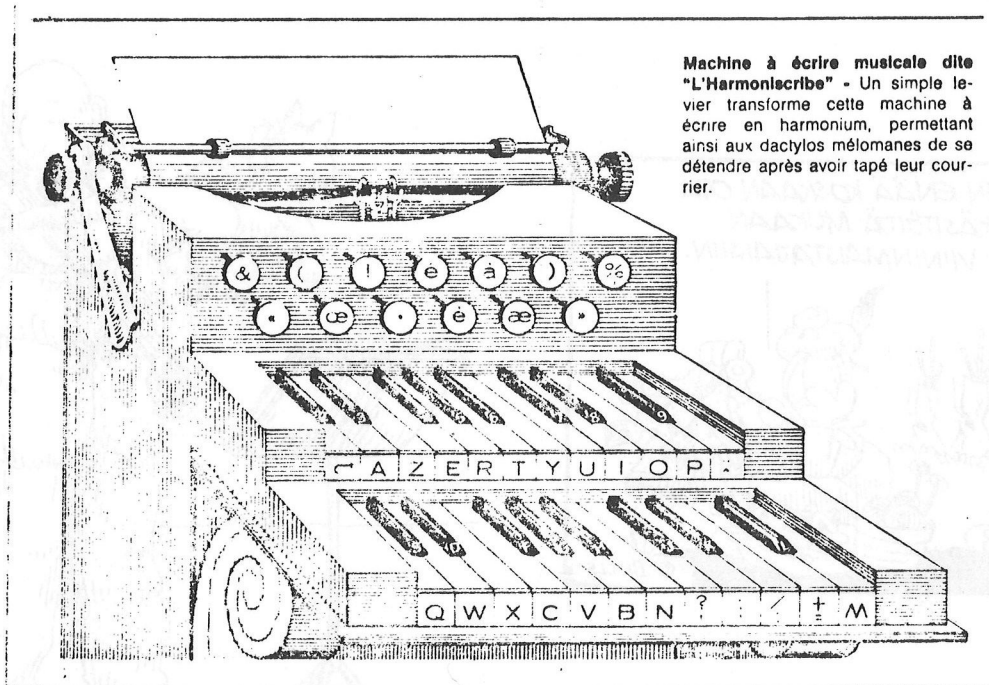

III. KULTTUURI JA VAPAA-AIKA

- Iltamaperinne jatkuu entiseen tapaan, samoin teatterikäynnit
- Vastikään elpynyttä ekskursioperinnettä jatketaan; keväällä on suunnitteilla retki Helsinkiin
- Kirjallisuuspiirin toimintaa jatketaan
- Ohjelmaryhmiä ja musisointia elvytetään ja kehitetään
- Toteutetaan kauan puhuttu mittavampi retki esim. Leningradiin

IV. TIEDOTUSTOIMINTA

- Tiedotustoimintaa tehostetaan pitämällä enemmän luentoinfoja ajankohtaisista asioista sekä levittämällä tarpeen tullen pika-Asiasanaa
- Asiasanaa julkaistaan, kuten ennenkin, 5 numeroa. Lehti pyrkii entistä monipuolisempaan ilmeeseen tinkimättä kuitenkaan linjastaan
- Kun on tarpeen saada tärkeitä asioita muidenkin kuin UDK:laisten tietoon, laajennetaan tiedotustoimintaa kirjoittamalla juttuja muihinkin lehtiin (Aviisi, Ylioppilaslehti)
- Ilmoitustaulu pidetään ajan tasalla
- UDK:n toimintaa esitellään erilaisissa tilaisuuksissa kuten ainejärjestöbasaareissa
- informaaleja kanavia käytetään entistä tehokkaammin, jotta jäsenistön mielipiteet tulisivat kuuluviin

V. SUHTEET MUIHIN JÄRJESTÖIHIN JA ULKOMAILMAAN

- Jatketaan yhteistyötä Kirjastoseuran kanssa
- Viritellään yhteistyötä Åbo Akademin k&i:n opiskelijoiden kanssa . Ei unohdeta myöskään kauppaoppilaitosten kirjastolinjalaisia.

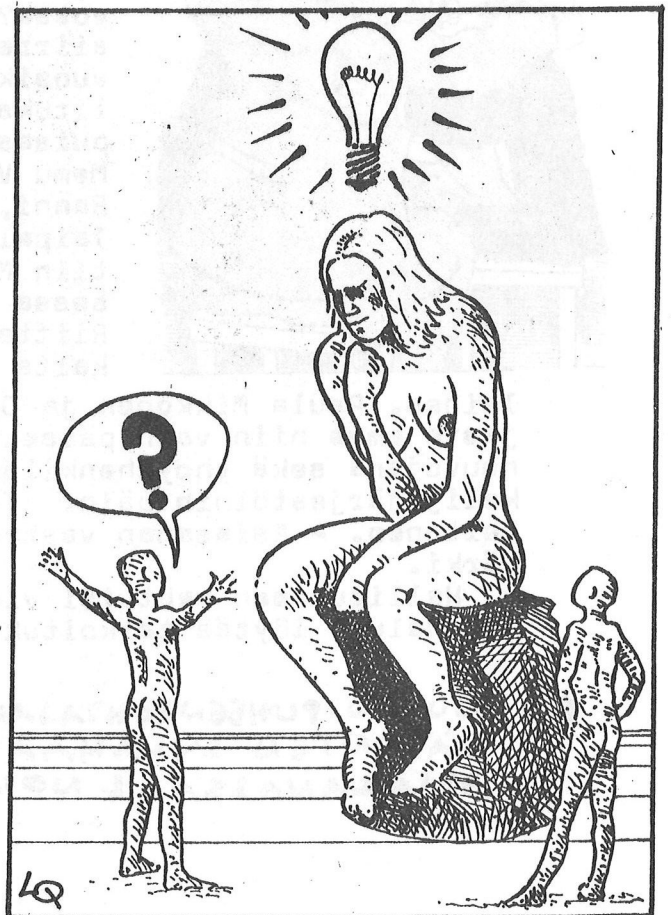

**ÄLKÄÄ VAIN
KATSELKO!
TEHKÄÄ
JOTAKIN!**

- Yhteyksiä muihin ainejärjestöihin sekä Tamyyn tehostetaan
- Keväällä järjestetään ay-tapaaminen. Tärkeitä asioita ovat palkkaus sekä Ruotsin ARBIS-työryhmän vastineen perustaminen Suomeen.
- Kehitetään pohjoismaista yhteistyötä; olisi saatava yhdys-henkilö, joka hoitaisi kirjeenvaihtoa pohjoismaisiin kirjasto-alan opiskelijoiden järjestöihin päin

VI. TASA-ARVOJAOSTON TOIMINTA

- Keskustelupiiriä jatketaan ja kehitetään opintopiirin suuntaan, keskusteluja ja alustuksia dokumentoidaan
- Tiedotusta laajennetaan: lehti-kirjoittelu, yleisötilaisuudet, mahdollisesti omia julkaisuja, jos julkaisemisen arvoista aineistoa kertyy.

- 14
- näyttelyjen järjestäminen: ideoita ovat mm. mainonta ja naisen elämä (tyyliin "alussa oli nainen"), aimistona esim. omat ja- ja vieraat valokuvat, lehtileikkeet, piirustukset yms.
 - iltamat: joko UDK:n yhteiset tai kaikille tarkoitetut esim. yo-talolla, aiheena tasa-arvoon liittyvät kysymykset (ei sukupuoliserjintää sisäänpääsyssä)
 - yhteistyö mahdollisten muiden ainejärjestöjen tasa-arvojaostojen kanssa, joiden perustamista UDK organisoi

VII. JA VIELÄ

- Opiskelijahuoneessa olevat UDK:n paperit sekä opintoneuvonnan arkisto järjestetään
- Yliopiston kirjaston resurssitilanteen kehitystä seurataan ja tarvittaessa toimitaan aktiivisesti tilanteen korjaamiseksi
- paitaperinnettä jatketaan

KUMMALLINEN SEURAPIIRI

UDK:n vuosikokous pidettiin torstai-iltana 25.11. ravintola Tammerkosken kabinetissa. Paikalle osui (luvattujen pullakahvien toivossa?) 17 henkilöä. Tiliasioiden käsittely siirrettiin tammikuussa pidettävään jatko-vuosikokoukseen. Illan pääteema oli hallituksen täydentäminen, joka sujuikin sopuisasti. Hallituksesta jäivät pois pj. Memu Viljakainen sekä Annika Lemola, Tuija Ranni, Marja-Leena Salminen sekä Anna-Mari Taipale. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Maarit Laskujärvi, lisäksi hallituksessa jatkavat Juha Hakala, Auli Kaartinen, Riitta Kärki ja Elna Rauhala. Uusia tulokkaita ovat Leena Horsma-aho, Ritva Kumpu-

lainen, Paula Mikkonen ja Jaana Saherma. Entisestä puheenjohtajasta emme niin vain pääsekään eroon; Memu alkaa toimia opintoneuvojana sekä yhdyshenkilönä pohjoismaisiin kirjastoalan opiskelijajärjestöihin päin. Toisena opintoneuvojana jatkaa Piitu Peltonen. - Asiasanan vastaava toimittaja on tästä lähtien Riitta Kärki.

Hallitukseen mahtuisi vielä pari jäsentä. Tule joukkoomme, jos haluat löytää tarkoituksen elämällesi.

P.S. UUDEN PUHEENJOHTAJAN JA UUSIEN HALLITUKSEN JÄSENTEN SYVÄHAASTattelut SEURAAVASSA ASIASANASSA L. NOIMA 1/82

Kauniit rinnat FORMULALLA

Formula I on kymmenien vuosien aikana tehnyt satojatuhansia naisia onnellisiksi.

Se on osoittautunut todella tehokkaaksi. Se on lääketieteellisesti hyväksytty ja todettu täysin vaarattomaksi.

Rinnat ovat naisen kehon herkin alue. Rintojen kauneutta uhkaavat monenlaiset vaarat. Tästä syystä niiden hoitoon onkin kiinnitettävä entistä enemmän huomiota.

Antakaa FORMULAN auttaa niiden hoidossa!

Formula I kosteuttaa ja hoitaa, antaa uutta elinvoimaa ja joustavuutta väsyneille kudoksille ja veltostuneille lihaksille.

Kokeilkaa heti FORMULAA - ihastuttel! Liitytte samalla niihin maailman kauneimpiin naisiin, jotka tietävät mitä kauniit rinnat merkitsevät henkilökohtaiselle viehätysvoimalle.

Jo lukemattomat ihastuneet naiset ovat saaneet kauniit muotoutuneet rinnat käyttäessään tätä fantastisen nerokasta rintojen kehitysmenetelmää.

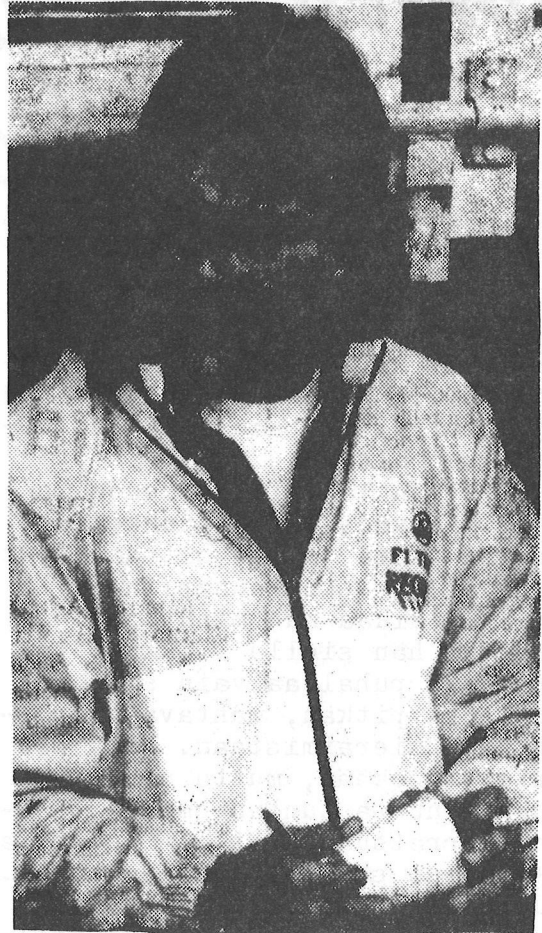
Jokainen nainen haluaa omistaa kauniin poven. Hankkikaa Tekin ihanasti muotoutuneet rinnat yksinkertaisesti, turvallisesti ja hoitaen - kotonaan!

Hinta 24:- + postik. 3:50, lähetys huomiota herättämättä.

KAUNIIT RINNAT - KIITOS FORMULANI

KEKE-TUONTI

20100 Turku,
Pikkimäentie 13 H2

ETTEI TOTUUS UNOHTUISI !

Robin Douglas-Home:
— Miksi en halua sievää
sihteeriä —

Jollakin tavoin kadehdin mr. Edward Heath'ia, koska hänellä on sellainen kaunis sihteeri kuin nti Anne Tillard, mutta monella muulla tavoin säälin häntä. Tietenkin on miellyttävää nähdä kauniita tyttöjä ympärillään — etenkin työaikana — mutta jos joku näistä sievistä tytöistä on oma sihteeri, kas silloin voi syntyä vaikeuksia.

Muistan, kuinka minulla kerran oli sihteeri, Diana oli hänen nimensä, ja hän oli vielä kaunimpi kuin nti Tillard. Hän oli harvinaisen taitava sekä kone- että pikakirjoituksessa ja erittäin älykäs puhelimessa. Mutta jotenkin kummasti aina kun hän oli näkyvissä, tehokkuusmääräni laski useita asteita.

En yksinkertaisesti pystynyt keskittymään täysin työhöni, koska jatkuvasti ajattelin Dianaa. Kuka punaveeninen mies ei tekisi samoin joutuessaan olemaan niin lähellä niin kaunista tyttöä niin kauan aikaa joka päivä. Sils — vastoin yleistä mielipidettä sanoisin, ettei ihanssihteeri ole erikolsen

kaunis. Jos hän on sitä, hän vie kaiken huomion, eikä se ole työille hyväksi.

Tietenkin hän voi saada sinut tuntemaan olosi mahdollisimman miellyttäväksi, mutta eihän siltä ole kysymys. Ei ole mitään järkeä siinä, että tunnet olosi mahdollisimman miellyttäväksi samalla kun myyntikäyrä osoittaa uhkaavasti laskusuuntaa, vai onko?

Luonnollisesti hänen tulisi olla hauskan näköinen. Toisin sanoen, hän ei saisi olla suorastaan ruma. Ei kummallinen, vaan miellyttävä. Sellainen, että voit katsella häntä tuntematta itseäsi erityisen sairaaksi sen enempää kuin mieleltömän rakastuneeksi. Hänen tulisi olla keskitason tyttö.

Mutta hänellä pitäisi kyllä olla hyvät sääret. Ne ovat välttämättömät, sillä niiltähän katsoet sanellessasi kirjettä, ja huonot sääret voivat saada sinut tekemään kauheita kiellopillisiä virheitä.

Todella hyvän sihteerin tulisi tuntea sinut paremmin kuin itseä tunnet itsesi. Voi olla pahaksi, jos rakastut sihteeriksi, mutta on melkein välttämätöntä, että hän on — valkka kuin pikkuisen vain — rakastunut sinuun ...

16 Olemassaolon tapa ja tarkoitus

"-Odotahan vähän, Ville...
menkää, Miina, noutamaan pullo
olutta... janottaa vähän...että
pääsisi tässä taas vähän hikoilemisen alkuun.

Istuen lauteitten reunalla juo hän yhdellä siemauksella kaksi lasia ja lahjoittaa loput jalomielisesti saunapiialle.

Sill'aikaa kun minua pestään loikoo hän siellä liikkumattomana ja puhaltaa vain silloin tällöin pitkän, mahtavan päristyksen sieraimistaan. Mitä hän miettineekään, mutta nerolta hän minusta tuntuu omaan itseeni verrattuna, jättiläisnerolta kaikkien saunanerojen joukossa. Jos oli suomalaisilla saunajumala, jos oli heillä löylynhaltija, jota palvelivat, niin tuommoinen mahtoi hän olla.

-Vai on siellä premiääri tänään Suomalaisessa teatterissa?

- Ja hetken kuluttua:

- Mutta se se on mainio näytös siinä Minna Canthin "Murtovarkaudessa" se saunanäytös.

Kun minä olen istunut ammeeseen huuhtoutumaan, laskeu-

tuu hän vihdoin viimein pestäväksi. On nautinto nähdä hänet pesupenkillä. Hän on nyt niin pehmennyt, että hän valuu kuin taikina siihen kiinni, niinkuin tahdoton taikina, jota saunotaja saa leipoa, alustaa ja pyöritellä mielensä mukaisesti. Kuta kauemmin se häntä pyörittelee, hankailee ja muokkailee, sitä onnellisemmalla hän näyttää. Kuta kiihkeämmin se häntä saippuaa, höylää ja hieroo, sitä autuaallisemmiksi käyvät hänen asentonsa.

- Jos Miina vielä vähäisen vetelee paljaalla kädellä selkäpiitä pitkin."

Juhani Ahon lastun saunataiteilija Sasu Punanen tuskin tarvitsisi nykyäänkään eläessään elektronisia pelejä tai muita teknillisiä laitteita aikaansa kuluttaakseen. Hän ja hänen tavoin kaikki nautiskelijat osavat ottaa ilon irti saunasta, puhtaasta luonnosta, seurasteritoten vastakkaisen sukupuol-

len miellyttävän edustajan, ruoasta, juomasta jne. Kyse on oman ruumiin nautintojen omistamisesta ja niin mielikuvitukseksikaasta käytöstä, ettei korvikkeita tarvita. Irstailusta ja toivottomasta lopunajan hengentä nautiskelu on kaukana, koska

1) nautiskelu on elämän kunnioittamista ja sen arvon konkreettista tunnustamista.

Nautiskelun perusta on ihmiskehon tuntoherkkyyden ja aistillisuuden hyväksyminen. Tällainen asenne vaatii tietenkin omasta ruumiista huolehtimista ja sen hyvän huomioon ottamista. Nautiskelu vaatii elämän suojelemista kaikissa sen aidoissa ja fyysisperäisissä muodoissa. Turhaa touhua, rehkimistä, kiirettä ja kilpailua nautiskelija karttaa. Minkäänlainen aiheeton itsensä rasittaminen ei kuulu nautiskeluun. Tarpeellista sen sijaan olisi kaukonäköisesti yrittää turvata nautinnollinen olotila itselleen myös tulevaisuudessa. Elä-

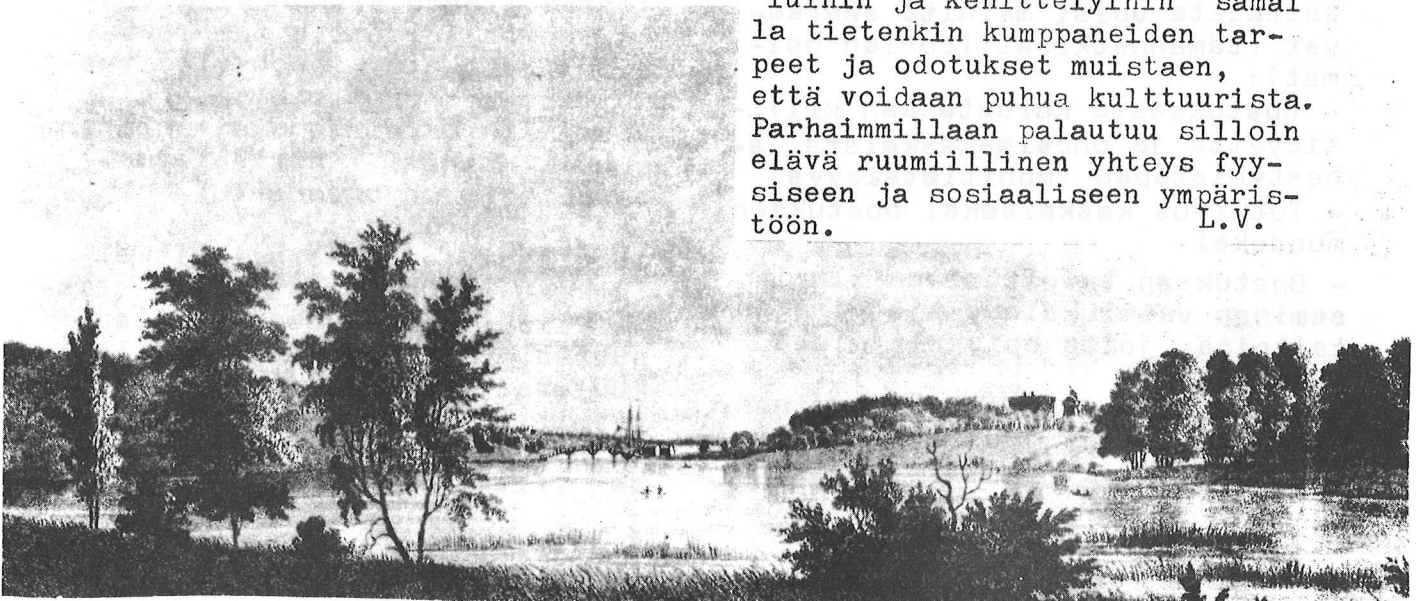
mää tuhoavat instituutiot kuten armeija, luontoa saastuttava teollisuus, byrokratia ja sosiaaliseen ilmastoon ja kulttuuriin vaikuttavat ilmiöt kuin uuspuritanismi ja matalaotsainen moralismi, joiden henkeen sisältyy ihmiselle myötäsyttyisen seksuaalisuuden tuottaman ilon epääminen, ovat luonnollisesti vastustettavia vihollisia

Pelkästään isoaivojen aistimuslohkoa aktivoivasta irstailusta nautiskelu eroaa siinä, että

2) nautiskeluun kuuluu sosiaalinen ja älyllinen ulottuvuus.

Seura kannustaa omien ruumiintunteusten niin pitkälle vietyihin erittelyihin, kuvailuihin ja kehittelyihin samalla tietenkin kumppaneiden tarpeet ja odotukset muistaen, että voidaan puhua kulttuurista. Parhaimmillaan palautuu silloin elävä ruumiillinen yhteys fyysiseen ja sosiaaliseen ympäristöön.

L.V.

Moni kakku päältä kaunis... ...mutta ei auta itku markkinoilla

Tutkintojen uudistamista on alusta asti seurattu tiiviisti. Eri-tyisesti on kiinnitetty huomiota tutkinnonuudistuksen (TU) arvo-pohjaan, lopullisiin tavoitteisiin ja siihen, millaisina ne rea-lisoituvat, sekä TU:n vaikutuksista opiskelijoiden elämään ja opiskelutyöhön. Nyt, kun TU:n aloittamisesta on Tampereella ku-lunut 2 vuotta (syksy -80), voidaan jo vertailla uutta ja vanhaa tutkintoa ja tarkastella edellä mainittua saatujen käytännön ko-kemusten valossa. Tässä kirjoittelmassa pyrin lopuksi konkretisoi-maan sitä, miten edellä esitetyt asiat ilmenevät - tai eivät il-mene - kirjastotieteessä ja informatiikassa.

Alussa oli siis FYTT:in (filo-sofisten ja yhteiskuntatieteel-listen tieteenalojen komitean) mietintö, joka julkaistiin 13. 10.1972. Siinä ilmaistaan ne tarkoitettut tavoitteet, joihin TU pyrki. Tietysti edelleen taustalle mentäessä on otetta-va huomioon se yhteiskunnalli-nen tilanne, joka 1960-luvun lopulla vallitsi; olennaista aiheellemme on, että korkeakou-lulaitos laajeni tuolloin hy-vin nopeasti. Tämähän merkit-see valtion kustannusten ja siis myös intressien kasvua kor-keakouluopetuksen suhteen.

FYTT-mietintöä selaillessa al-kaa tuntua siltä, että TU-kak-ku on päältä katsoen tosiaan KAUNIS. Julkilausutuista peri-aatteista voisi mainita seuraa-vat (tämänhetkiset ironian hel-met):

- Opetuksessa korostetaan kriit-tisyyttä ja ongelmakeskeistä lä-hestymistapaa (monitieteisyys)
- Tutkimus keskeiseksi opetuksen muodoksi
- Opetuksen tavoitteiden ilmai-seminen valmiuksina, tietoina ja taitoina, joita opiskelijoiden on saatava
- Tutkintojen samanarvoistaminen, keventäminen ja joustavuuden lii-sääminen.

Koulutusohjelmien mallina on ky-berneettinen kone, joka ohjaa itseään tavoitteiden asettaminen - sisällön kontrollointi - pa-lautteen keruu -skeeman puit-teissa. Uudistuksen takana ole-va käsitys opiskelijasta on, et-tä opiskelija on rationaalinen olento, joka pystyy kantamaan vastuun omasta toiminnastaan. Rationaalisuuden ylikorostus johtaa tiedon aseman yliarvos-tukseen. Toisaalta tämä näkyy siinä, että tutkinnon mitoitus-perusteeksi otettiin ammattien vaatimien ulkoisten toimintojen suorittaminen. Eettiset yms. tavoitteet on unohdettu.

TU:n läpiviennissä oli pitkäl-le kyse siitä, että valtio riisi-ty yliopistoilta osan - miten suuren, vaikea sanoa - niille kuuluvasta autonomiasta. Valtio pyrkii määrittelemään yliopis-tojen tehtävät ulkoapäin. Tie-de yritettiin redusoida amma-

tillisiksi kelpoisuusvaatimuk- siksi (kvalifikaatioiksi). Yli- opiston humanistis-kulttuuris- sivistyksellinen merkitys kiel- lettiin, ja siitä yritettiin tehdä teknis-taloudellisten int- ressiin toteuttamisen väline.

2. MITEN TU KÄYTÄNNÖSSÄ VAIKUTTI TUTKINTOIHIN JA OPISKELIJAN TYÖHÖN ?

Ihante ja todellisuus ovat vali- tettavasti kaksi eri asiaa. Niin tässäkin tapauksessa: TU:n (harvat) hyvät ajatukset eivät juuri toteutuneet ja lisäksi tuli muutamia uusia harmoja. Näin se käy (eli TU:n aiheuttamia epä- kohtia):

1. Opiskelu ja opintososiaaliset ehdot kytkettiin tiukemmin toi- siinsa, eli on kerättävä aina vähintään tietty määrä opinto- viikkoja (ov), jotta lainaa tip- puisi. Tämä johtaa siihen, että opiskeluaika pitää käyttää "te- hokkaasti", uurastaen, jolloin syvälliseen pohtimiseen ei jää aikaa eikä voimia. Kaiken hui- puksi valtio ei sittenkään tur- vaa opiskelua taloudellisesti: on pakko käydä töissä, jopa lu- kukausiinkin aikana.

2. Opiskelijan itsensä opiskelu- intressistä tulee tekninen (opin- toviikkojen laskenta ja keruu). Älyllinen APATIA alkaa vallita ja opiskelun sisältö lakkaa kiin- nostamasta. Yliopisto koetaan vain ammattiin pääsemisen väli- neeksi; ajatuskin sivistymises- tä on vieras.

3. Kerätyt kokemukset ovat myös osoittaneet, että opintotuesta tulee sosiaalinen leikkuri: va- rattomammat putoavat pois opis- kelusta. On todettu, että mitä alemmasta luokasta opiskelija on lähtöisin, sitä määrätietoisem- min hän opiskelee ammattisuunta- tuneesti ja valitsee opiskelu- alansa tältä pohjalta.

4. Tiedeyhteisön oma kriittinen potentiaalinen halvautuu, koska valtaosa opiskelijoista menettää mielenkiintonsa itse tiedettä kohtaan, jolloin opiskelijat ei- vät enää kasva tiedeyhteisöön, sen kriittisiksi ja täysivaltai- siksi.

5. Opiskeluprosessin negatiivi- nen muokkautuminen. Työmäärä kasvaa, valinnanvara vähenee ja opintokokonaisuudet pirstoutuvat tieteellisistä kokonaisuuksista tietynkokoisiksi opintoviikkoko- konaisuuksiksi. Tällöin koko- naisuus muodostuu helposti mie- lettömäksi, varsinkin jos yleis- opinnot jäävät pintaa raapivik- si, opiskelua hajoittaviksi li- sukkeiksi, joita ei voi kytkeä oman aineen lukuihin.

6. Ajan henkeä kuvaa se, että nykyään tullaan opiskelemaan koulutusohjelmaan, ei yliopis- toon. Valinnanvapaus on kadon- nut: koulutusohjelmat ovat jäyk- kiä, vaihtaminen on hyvin vai- keaa tai mahdotonta. Opiskelua voi lyhyesti kuvata sanoilla kou- lumainen ja ennalta suunniteltu. Yliopisto on muuttumassa (muut- tunut?) korkea-ammattilliseksi kurssikeskukseksi, joka ohjautuu valtion päähänpistojen mukaan sinne sun tänne kulloisenkin poliittisen suuntauksen vaatimalla tavalla, vailla sisäistä autono- miaa ja mahdollisuutta tieteen omaehtoiseen, internalistiseen kehittämiseen.

3. NARUA KAULAAN - OMAAN VAI BYROKRAATTIEN ?

Opiskelijan (itsesäälin) näkö- kulmasta ihmetyttää, miksi kor- keakoulut niin alttiisti totte- livat TU:n henkeä ja kirjainta. Sivumääriä, kieli- ja tekstin

vaikauskertoimia laskeskeltiin viimeistä alaviitettä myöten, jotta tutkinto olisi laajuudeltaan tasan 160 objektiivista opintoviikkoa. Ja jollei niin tehty, niin tutkintoon mätettiin kaikki, mitä opettajat pitivät tarpeellisena (esim. teologeilla tutkinnon todellisen laajuus oli 210 ov).

Järki tuntui kaikilta jääneen viimeistään tuoreimman akateemisen opinnäytteen tiivistelmään. Ei tajuttu, että TU:n asettamissa rajoissa voi vielä operoida melko vapaasti, kun säilyttää suhteellisuudentajunsa ja miettii, mikä todella on tärkeää. On muistettava, että tutkintoasetuksesta ei putkea löydy, putken tekee yliopisto-opettajat-itse. Tämä näkyy siinäkin, että opintojen putkimaisuus syntyy viime kädessä ja suurelta osin yksittäisen tutkinnon tasolla. Tästä esimerkkinä voi mainita meiltä Tampereelta oman koulutusohjelmamme verrattuna psykologian koulutusohjelmaan. Eroja on, katsokaapa itse.

Elviksen managerin Thomas A. Parkerin toimintaohje on lyhyt ja ytimekäs: »On turhaa yrittää selitellä mitään, tärkeintä on myydä.»

Opettajat ja opiskelijat voivat siis yhteistyössä rakentaa mielekkäät, itsenäiseen ja tiedelliseen ajatteluun innostavat tutkintovaatimukset, mikäli tahtoa ja kykyä riittää. Missään tapauksessa ei kannata kaihota paluuta menneeseen, sillä vanha systeemikin oli huono. Meillä on vain kaksi vaihtoehtoa: joko alistua tai kääntää selkä säätelylle, rakentaa tiedeyhteisä uudelleen sivistysidean pohjalle. Jär-

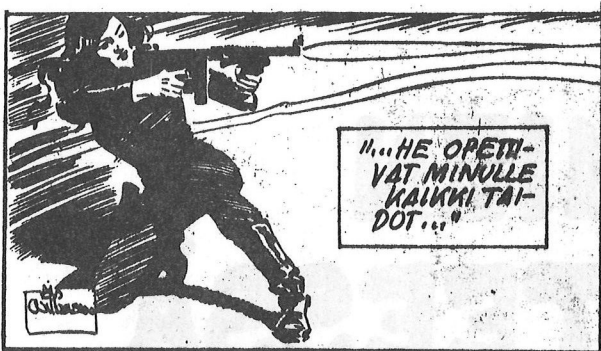
kimmäinen vaihtoehto on mielestäni ainoa vakavan harkinnan arvoinen. Korkeakoulujen tulisi siis tavallaan unohtaa TU, murtaa sen rajat käytännössä. Emme saa alistua yhä tiukempaan ulkoiseen opiskelijoiden ja korkeakoulujen kontrollointiin, joka perustuisi yksinomaan taloudellisesti teknisesti rationaaliseen ajatteluun.

4. SUUNTAVIIVOJA KONKREETTISELLE TOIMINNALLE LAITOSTASOLLA

Tiede muodossa tai toisessa on kautta koko ihmiskunnan historian ollut keskeinen todellisuutta ja ihmisen todellisuuteen asennoitumista muuttava tekijä. Tieteen kehittyminen on samalla merkinnyt varsinkin uudella ajalla todellisuuden muuttumista. Siksipä se ei saa ottaa vallitsevaa tilannetta annettuna, vaan siihen on pakko suhtautua kriittisesti. Tieteenaloilla, joiden suhde käytäntöön on hyvin läheinen, on vaikea saada aikaan käytännön rutiinit ylittävää näkemystä ja kyetä siten hallitsemaan ammatti tieteellisesti. Meidän on siis vaikea ymmärtää omien tekemisiemme perusteita ja tavoitteita sekä vastuutamme ja asemaamme yhteiskunnassa.

Kirjastotiede ja informatiikka on hyvä esimerkki tieteenalasta, joka on syntynyt valtion tarpeiden mukaisesti, uusien virkamiesten ammattikoulutus-tieteeksi. Kytkeä käytäntöön on siis erinomaisen vahva ja

suora. Siksi onkin erityisen tärkeää pystyä irrottamaan kirjastotiede ja informatiikka olemassaolevien työtapojen ohjauksesta. Paras ja mahdollisesti ainoa tapa päästä tähän päämäärään olisi kehittää tietellinen (mitä se ikinä merkitseekin) näkemys siitä, mitä vaatimuksia kirjastoille nyt ja tulevaisuudessa asetetaan ja mitkä ovat keskeisimmät tehtävämme yhteiskunnassa.

Laitostasolla tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää tutkintovaatimusten kokonaisvaltaista kehittämistä yleisistä periaatteista (eikä olemassaolevan rungon parantelusta) lähtien. Kehittää pitäisi sekä opiskelun sisältöjä että muotoja. Lohdullista on, että askeleita oikeaan suuntaan on otettu; esimerkkeinä voisi mainita vaihtoehtoiset suoritustavat, itsenäisten harjoitustöiden lisäämisen sekä tutkinnon keventämisen ja kiinteyttämisen. Valitettavasti näitä hyviä asioita ei ole sovellettu järjestelmällisesti vaan ta-pauskohtaisesti eli sikäli kuin se on ollut mahdollista tekemättä suuria muutoksia.

Mitään yhtenäistä näkemystä kehittelytyön viimekätisistä tavoitteista ei ole lausuttu julki, tai ainakaan ne eivät ole riittävästi ohjanneet toimintaa. Pitäisi siis konkretisoida esitetyt toiminnan ohjenuoria. Ikävä kyllä futurologia on niitä epävarmimpia tieteenaloja. Mitään ei voi perustaa varmaan tietoon vaan lähinnä vain arvoihin perustuviin näkemyksiin.

TU:n suoranaiset tuhovaikutukset kirjastotieteeseen ja informatiikkaan ovat jääneet melko pieniksi. Kaikkien opintosuoritusten näennäis-objektii-vinen opintoviikottaminen ja siitä seuraava hiostus on toki haitallista, mutta muuten olemme selvinneet vähällä. Suoritusjärjestys on edelleen riittävän joustava (yleensä) eikä tutkinnon raskaus ole merkittävästi lisääntynyt. Muutospaineet tulevat siis muualta, yleisistä yhteiskunnallisista vaatimuksista.

Kysymys: kuka ehtii seuraamaan sitä, millaisia nämä vaatimukset ovat? Ehtivätkö opettajat ja opiskelijat ajatella uuras-tuksen lomassa? Ehkä, ehkä ei. Tiettyä toiveikkuutta luo jo se, että nykyinen koulutusohjelmamme on varmasti parempi kuin viiden vuoden takainen. Jonnekin ollaan menossa, mutta minne?

22

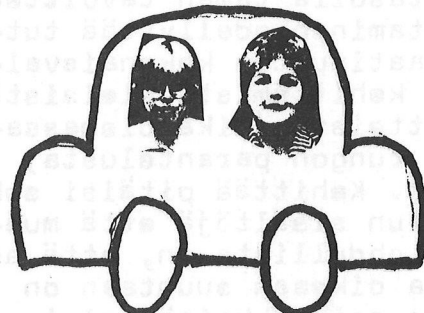
7E NORDISKA KONFERENSENSEN FÖR BIBLIOTEKARIESTUDERANDE

TAPAHTUMIEN POLTTOPISTEESSÄ

Oranssi kupla kiittää kohti Ylöjärveä. On tihkusateinen marraskuun keskiviikko, päivä H-hetkeen, ja Kari Grandi ja Indiana ovat matkalla Voionmaa-opistolle. Siellähän alkaa huomenna SE konferenssi ja tuhat + yksi käytännön asiaa tekemättä. Opistolla tapaamme vararehtori Salme Nummelan ja kurssisihteeri Jantusen. Tarkastamme vielä päärakennuksen salin, ryhmätyöhuoneet, infotaulun... Laadimme toimintastrategiaa. Do or die.

Otamme Kipinästä itsellemme ykköshuoneen ja pystytämme toimistomme. Ensimmäiseksi kannamme sisälle 12 kaljakeria. Hotkaisemme ruokalassa erinomaisen päivällisen ja alamme hommiin. On laadittava osanottajalistat ja päätettävä huone- & ryhmäjaosta. Selaamme papereita, tankkaamme nimiä ja välillä soitamme virka-apua Marja-Leenalta saadaksemme selville ovatko Vendel ja Arnhild tyttöjä vai poikia. Voi hiisi, tupakkaa kuluu ja aikaa. Kiire, kiire. Hanne-Mariet, Jens-Jacobit ja muut alkavat käydä niminä tutuiksi, jännä nähdä huomenna naamat. Miten menivätkään värit Norjan ja Islannin lipuissa tuskailee Indiana piirtäessään pieniä lippuja osanottajaluetteloon. Juoksee opiston kirjastosta Spectrumin, kyllä tietokirjoista on hyötyä.

Kello lähestyy puoltayötä ja prosentit alkavat pyöriä. Levitämme sanomalehtiä käytävälle - konferenssilakana on tekemättä. Ei konferenssista selviä hengissä. Liisan ompelema lakana sanomalehtien päälle, me sen päälle ja mittanauha esiin: mittaamme paikan kullekin kirjaimelle, hahmottelemme lyijykynällä ja sitten. Spraymaalipullo valmiusasentoon ja suihkuttelemaan. Jo puolen tunnin päästä käsivärsiä särkee, jalkoja, päätä, sydäntä. Maali loppuu kesken kun vasta puolet tekstistä on valmiina, eikä siitä jaksa edes hermostua. Askarteluryhmä ei toki jää toimettomaksi: vielä on näperreltävää lippuja juhlasalin koristeeksi. Pienet paukut kansallisujuomaa (no milk today) ja homma luistaa. Liput ja monet muut valmistuvat sittenkin. Kello kaksi painutaan pehkuihin, eikä Nukku-Mattia tarvitse hokutella.

Herätyskello soi ja matka aamun maahan alkaa. Pakko! Kello 8 nautimme runsaan aamiaisen, jonka jälkeen ryntäämme järjestelemään plenum-salia. Näyttää toivottomalta: miten saadaan 50 ihmistä mahtumaan kehään rajallisen kokoiseen saliin? Ystävällinen talonmies ratkaisee ongelmamme apureineen, jotka viheltelevät vihjailevasti peräämme.

Sitten onkin jo aika Karin ja Indianan hypähtää kuplaansa ja suunnata kohti Ylöjärvi-sityä. Hankintalistamme on pitkä ja räntää tulee. Ensimmäisenä valtaamme kukkakaupan: 10 keltaista ruukkukrysanteemia, kiitos. Myyjä esittelee meille toinen toistaan nuivahtaneeman näköisiä viherkasveja ja me valkkaamme ja valkkaamme. Saamme kokoon kukkamme ja kaupanpääliseksi vielä foliota ruukkujen koristamiseksi. Uskomatonta.

I'm singing in the räntärain in a kauhea paniikki. Välillä lastaamme autoomme erinäisiä virvoitusjuomakoreja, suolaista naposteltavaa komppanialle, sketsirekvisiittaa, mitä vain. Herätämme Ylöjärven elinkeinoelämän henkiin. Maali, maali, maali. Äkkäämme maalikaupan, mutta myyjä puusittelee päätään ja kehottaa kaupunkiin. Ei kannata pitää varastossa. Ei todellakaan.... Laskemme, että aika riittää juuri ja juuri ja juuri jos emme noudata nopeusrajoituksia ja lähdemme lennosta liikkeelle. Sääli kuplaa. Räntäsade on mahdava ja pari kilometriä ajettuamme tuulilasinyyhkiäjät tekevät lakon. Seinä, kaikki kaatuu. Sokeina kaarraamme läheiselle huoltoasemalle ja huomaamme, että kunhan pyyhkii räntää kädellä tuulilasista saa pyyhkiäjät taas hetkeksi toimimaan. Great ja huoltoasemalta löydämme yllättäen tarvitsenaamme maaliakin ja paluumatka voi alkaa.

Vain vajaat kaksi tuntia aikaa. Koristelemme salin, teippaamme opaskylttejä på svenska. Indiana maalaa lakanaa ja puolimärkänä ripustamme sen saliin talon henkilökunnan avustamina. Yleensä-kään emme pysty käsittämään minne olisimme joutuneet ilman heidän apuaan. Viisi minuuttia aikaa itsellemme - ne riittävät: vessaan ja suihkuun. Hiki valuu ja hengitys ei tunnu kulkevan - kaiken lisäksi alkaa jännittää. Maa nielaise - kuolema tule ja korjaa.

H-hetki on käsillä. Seisomme melkein käsikkäin opiston ovella kukka rinnassamme ja poltteleme hermostuneina. Kun bussi kaartaa pihaan, kaikki repeää, sateen seassa punaisia ja vihreitä palloja. Mahdollisuudet avoinna mihin tahansa suuntaan. Hymyä, hymyä ja välkommen, me ainakin yritämme. Loppupäivän juoksemme suuntaan ja toiseen, järjestämme, tustumme, tulkkaamme toisillemme, muistamme, unohdamme. Elämme vain tässä ja nyt. Run with me. Jossain välissä Indiana laskee 25 litraa boolia & la UDK (resepti Kari Grandin), kantaa kaljaa juhlasaliin ja harjoittelee sketsejä. Kari johtaa UDK:n plenum-sali viihtyisäksi -kampanjaa, monet kädet sytyttävät kynttilöitä, asettelevat suolaisia ja muut osanottajat odottavat. Loppuillan litkimme boolia, melkein itkemme onnistunutta konferenssin aloitusta, sitten jo hämärtyy.

Perjantaiamuna herätys toisille. Indiana urhoollisesti bussiin, Kari jää järjestelemään sääkyynsä. Loppupäivä menee jo osittain rutiinilla: so. katsoimme, että homma sujuu ja kalja piisaa. Iltasaunallakaan ei voi totaalisesti rentoutua, mutta se ei haittaa tunnelmaa. Mukana ollaan ja tiukasti.

Lauantai, konferenssin kolmas päivä. Aamu on ankea, Puukstaa-vissa olleet tanssijatkat vaativat veronsa. Indianan vuoro vaikeoida vuoteessa, mutta yhdessä ylös imuroimaan ja tiskaamaan. Välillä J. Karjalaisen kuuntelua, sitten liikkeelle. Kari virittelee vaihteeksi toista buikkia ja Käärömpöm pöö köröppömöpöm körömp ja olemme Tampereen lauantairuuhkassa. Sammonkadun monopoliliikkeessä mahtavat jonot, eikä meistä ja kymmenestä tyhjästä koristamme oikein välitetä. Muutama täysi

takakonttiin, bodausta piisaa. Illalla on tarkoitus pitää läh-
töpörskeet Puukstaavin sälls-
kapetsrummetissa joten Sokos-
markettiin ostamaan voilleipä-
aineksia. Törmäilemme kärreinem-
me ärtyneisiin kanssaihmiisiin
ja tekisi mieli huutaa, ettekö
tajua meillä on konferenssi.
Konferenssi on kuin stiiikna-
fuulia, ainakin meille.

Väsämyksen aallot lyövät ylit-
semme, ajatus kulkee kankeasti
varsinkin kun toisten puheesta
hakee vain ruotsinkielisiä sa-
noja. Juustoa, makkaraa, lei-
pää, kuinka paljon?, pois
idiotit kuppelentimasta ja-
loista, kassalle ja ulos.
Puoli tuntia aikaa jäljellä,
ehdimme ehkä ja ehkä yleises-
kustelun ja päätösistunnon al-
kuun mennessä takaisin. Tulkin
kukat! Syökse linja-autoaseman
kukkaputkalle, mutta tarjonta
on kurjaakin kurjempi - pois-
tunne kannat kopisten. Ellun
kukkakauppa kadun toisella puo-
len - sinne. Edellinen asiakas
jahkailee valintansa kanssa ja
sekarotuinen piski ryntää tis-
kille palvelemaan asiakkaita.
Se on liikaa meille, olo on kuin
elokuvassa. Saamme hysteerisen
naurukohtauksen pienessä liik-
keessä ja edellytykset hedelmäl-
liselle asiakassuhteelle ovat
mennyttä. Tarjonta tässäkin
lafkassa ei päätä huimaa - 15

minuuttia ai aa = olemme myöhäs-
sä jo nyt, emmekä voi enää vaihtaa
liikettä. Syteen tai saveen
- jäämme tuhoisin seurauksin.
Vuoromme tultua päädyimme neili-
koihin ja joihinkin muihin sini-
siin, äkkiä, äkkiä. Kun paketti
on valmis, kuulemme hinnan 79
markkaa ja olemme kuolla (jäl-
leen kerran) emmekä voi perään-
tyä. Nappaamme kukat ja kinas-
telemme hetken kuitista. Sadan
metrin pikapyrähdys buikille ja
antaa palaa Grandi. Ylöjärvi
mielessään, mielessään.
Still going strong. Kaasujalka
on raskastakin raskaampi, las-
keskelemme mahdollisten sakkujen
suuruutta samalla kun Indiana
harjoittaa kukkiensidontataidet-
ta ja pitelee toisella kädellä
kiinni kauhukahvasta. Haluamme
mukaan viralliseen konferenssi-
valokuvaan, haluamme.

Ehdimme kuin ehdimmekin viral-
liseen kuvaan hymyilemään voi-
puneina. Ruuan jälkeen järjes-
telemme illatsun tarjoamisia.
Virallinen osuus alkaa olla
ohitse, mutta hommat jatkuvat.
Illan irrottellut auttavat,
mutta aamulla kello puoli viis
alkavat isännän velvollisuudet
olla melkein liikaa. Muutama
tunti unta ja elämä voittaa.

Sunnuntai sista dagen: konferenssi on loppu. Siivoamme juhlasalia ja asuntoloita, yritämme pitää mielessämme, että viimeisessä hädässä vastaavan opettajan kotoa lainatut keittiötervikkeet pitää palauttaa. Ihmiset poistuvat pieninä ryhminä, Grandi lähtee autoilemaan köpisläisiä terminaalille ja melkein onnistuu kruunaamaan konferenssin kunnan kolarilla, pienellä kuitenkin. Hellurei ja hellät tunteet.

Surumielisyys alkaa vallata mieltä. Vihon viimeinenkin opaskyltti on poistettu ja kamat kasassa, hyvä ettei kyynelposkelle vierähdä. Ensi vuonna tavataan Tanskassa! Silloin Kari ja Indianakin ovat vapaat järjestelyhommista ja voivat todella iloitella. Voi Tanskanmaata.

M.L. & M.V.

... oi jospa oisit saanut
olla mukana!

Paniikkia, paniikkia... konferenssi lähestyy ja sata ja yksi asia pitäisi hoitaa. Pari päivää ennen alkua köpisläiset ilmoittavat tulevansa keskiviikkoyönä. Jonkun pitäisi majoittaa; Hakis ja minä suostumme sitten. Ei se loppujen lopuksi ole ollenkaan niin kamalaa kuin ensin pelkäsin; sujuu siinä sivussa ja kommunikaatio tapahtuu englanniksi. - eihän noiden tanskalaisten puheesta muuten mitään ymmärräkään.

Torstaina asemalle vastaan muita. Tunsin olevani maailmanympärimatkalle kolmen kassini kanssa. Mutta kun ei tarvitse raahata niitä kauas, niin voi kerrankin ottaa mukaan kaiken sen ylimääräisen, joka tekee elämästä mukavan. Konferenssilaiset erottaa helposti muista matkustajista värikkyydellään. Tuttuja naamoja Boråsista viime vuonna, kiva kiva. Perillä ensin ruokailu ja majoittautuminen. Ihan hyvä idea, että erimalliset asuvat yhdessä, tutustuu paremmin.

Päivän teema on ilmaisperi-aate. Apua, en ole lukenut mitään alustuksia - en edes Suomen - etukäteen enkä ollenkaan pohtinut konferenssin teemoja. Hyvä aikomus ruotsin kertaamisestakin jäi vain hyväksi aikomukseksi... Onneksi olen samassa ryhmässä tulkin kanssa, hän joutuikin kääntämään kaiken.

Sitten taas syödään. Ruoka on todella hyvää ja sitä on paljon. Tällaisia aterioita ei opiskelijan rahavaroilla tulekaan usein syötyä. Voionmaa-opisto on muutenkin tosi upea paikka. Hyvä, kun on majoitus ja konferenssitilat samassa paikassa, niin ei kulu aikaa ja energiaa paikasta toiseen siirtymiseen.

Meitä on kymmenen suomalaisen "iskuryhmä", joka osallistuu konferenssiin kokopäivä- ja -yötoimisesti. Varsinkin illanviettoihin osallistuu muitakin suomalaisia ihan kiitettävästi. Olimme ensin olleet huolestuneita siitä, että opisto on niin kaukana keskustasta, etteivät ihmiset viitsi lähteä tänne saakka. Mutta loppujen lopuksi paikka osoittautui oikeaksi ratkaisuksi, sillä oli helpompi keskittyä itse asioihin ja tutustua toisiin, kun ei ole liikaa häiritsiviä ympäristötekijöitä.

Illalla on opiston juhlasalissa tutustumisillanvietto. Boo-lia riittää niin hyvin, ettei tarvitsekaan kaivaa omia juomia esiin... Ilta on todella onnistunut. Arjan kanteleensoitto on ylivoimaisesti suosituin ohjelmanumero; vierast ovat suorastaan haltioissaan. Tanssimme jalkamme kipeiksi ja siirrymme jatkoille asuntola Kipinän seurusteluhuoneeseen.

Perjantai-aamuna herään itse-pintaiseen summerinsoittoon. Se ei kuulosta oman herätyskelloni tutulta ääneltä. Maria ja minä säntäilemme ympäri huonetta kuin pienet eläimet: "Vad är det?" Ovikellokaan se ei ole. Vasta myöhemmin kuulemme, että se oli yleisherätys. Niinpä niin... Kun muut tutustuvat yliopistoon ja käi-laitokseen, menen pariksi tunniksi kotiin nukkumaan ja keräämään voimia.

Tanskalaiset - ketkäpä muut - ovat valmistaneet kahden tunnin osallistuvan teatteriesityksen päivän teemasta, materiaalinvalinnasta. Ryhmässä jatkamme näkemysten vaihtoa. Tanskalaiset ovat eri linjoilla kuin suomalaiset ja ruotsalaiset: siellä edistykselliset kirjastonhoitajat puhuvat "koko kansan kirjastosta" ja puolustavat viihdekirjallisuuden hankkimista kirjastoihin. Puhe massaviihteen vahingollisesta vaikutuksesta ei oikein mene perille.

Illalla on lisää suomalaiskan-sallista ohjelmaa: sauna. Viime vuonna me suomalaiset Boråsissa olimme niin ujoja, niin ujoja, mutta nyt - kotikenttäedun ansiosta - mekin alamme jo irrotella, joskin häviämme vielä norjalaisille ja tanskalaisille. Tänä iltana onnistun laulamaan kurkkuni käheäksi. Siirrymme jatkoille Puukstaavin seurusteluhuoneeseen. Dagfinn - the sunshine of the day - on tänään onnistunut kadottamaan lisää tavaroitaan. Odotamme mielenkiinnolla, milloin hän onnistuu kadottamaan myös itsensä.

Lauantain teema on kirjasto-tutkimus. Hermoilen hiukan, pystynkö kunnialla viemään läpi suomalaisten edustaman tieteellisen orientaation. En hän toki tahdo hävitä Hakikselle intellektuellina ainakaan vieraiden nähden... Huomaan selvästi on muihin: kirjastotiede tuntuu olevan täysin vieras käsite ja tieteellisestä tutkimuksesta, sen metodeista aiheista yms. puhuttaessa on kommunikaatiovaikeuksia. Ryhmässämme keskustelu luisuu siihen, että selvitan koulu-tuksemme periaatteita. Pääsemme sentään yhteisymmärrykseen siitä, että on tärkeää yhteiskunnallisen kontekstin huomiointi, analysointi deskriptio sijasta. Kiteytämme sen sanaksi "MIKSI". Konferenssin päättäminen ja loppulauselmät. Ruotsalaiset lähtevät. Konferenssi lähestyy väijäämättömästi loppua. Illalla vielä saunotaan ja juhlitaan.

Sunnuntaina aamupäivällä ihmiset lähtevät vähitellen. Osa jää ja lähemme muutamalla suomalaisella vahvistettuna Sara Hildenin taidemuseoon nauttimaan Kimmo Kaivannon näyttelystä. Tuetysti tutustumme vieraat myös Tillikkaan ja sen maanmainioon pytipannuun. Mutta aika kuluu ja viimeistenkin on lähdettävä junalle. Haikeina hyvästelemme heidät. Tuntuu äkkiä oudolta kuulla vain suomea ympärillään. Mutta - ensi vuonna konferenssiin Kööpenhaminaan. En aio jäädä pois mistään hinnasta.

Ilmaista materiaalia tutkimuksesta

Seitsemännen Konferenssin aiheista päätettiin pääosin edellisessä tapaamisessa Boråsissa viime syksynä. Kirjastotutkimus oli suomalaisten sydämenasia, olemmehan -islantilaisten ohella ainoina opiskelemissa kirjastotyötä varten yliopistossa. Tanskassa, Ruotsissa ja Norjassa on erilliset kirjasto(korkea)koulut.

Ensimmäisen päivän aihe, ilmaisperiaate, osoittautui varsin hedelmättömäksi keskustelunaiheeksi. Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, ettei mitään pitävää perustelua voida esittää kirjastopalvelujen maksullisuuden puolesta. Kirjastoihmisten on oltava valmiita taistelemaan palvelumaksujen perimisehdotuksia vastaan. Tietokonehaut voisivat norjalaisten mielestä olla maksullisia. Mutta entäpä jos uuden tekniikan myötä yhä suurempi osa tiedosta on helposti saatavissa ainoastaan atk-tietokantojen kautta?

Materiaalinvalinnasta syntyi vilkasta keskustelua, joka luiskahti lähinnä laatuksymyksiin. Mitä laatu on, kuka siitä päättää? Voiko kirjastonhoitaja toimia laatuksymysten tuomarina, vai pitäisikö käyttäjien päästä päättämään, millaista aineistoa kirjastoon hankitaan? Tiukimmin lähinnä ruotsalaiset ja tanskalaiset kamppailivat keskenään siitä, onko ns. kioskirjallisuus (täysin kaupallinen viihde, sarjakuvat, väkivaltakirjallisuus jne.) kirjastoon kuuluvaa aineistoa.

Keskustelu lainehti välillä hyvinkin kuumana. Suomalaiset ja norjalaiset olivat (ainakin puheiden perusteella) barrikaadin samalla puolella, vastassaan tanskalaiset ja norjalaiset. Viimeksimainittujen näkökulman voisi kaikesti tiivistää lauseeseen "mitä kansa haluaa, sitä se myös saakoon".

Ruotsalaiset ja suomalaiset halusivat pitää kiinni tietistä laatuvaatimuksista, ruotsalaiset ehkä vielä jyrkemmin kuin suomalaiset. Tässä täytyy muistaa, että eri maiden materiaalinvalinnassa on ollut erilaisia käytäntöjä, jotka myös heijastuivat esitetyissä mielipiteissä. Yhtä mieltä olimme kuitenkin siitä, että kunkin kirjastonhoitajan tulisi itsetykönääm / yhdessä muiden kirjastossa työskentelevien kanssa miettiä tätä tärkeää asiaa.

Kirjastotutkimus oli etukäteen suomalaisille mielenkiintoisin aihe. Lauantaina aiheesta keskusteltaessa osoittautui kuitenkin, että eri maiden edustajien näkökulmat aiheeseen olivat niin erilaiset, että yhteistä säveltä ei kyetty ainakaan yhdessä päivässä löytämään. Puhuimme tavallaan toistemme ohitse ilman, että olisimme päässeet kunnolla sisälle muiden ajatuksiin.

Verrattaessa suomalaisia muihin olennainen ero tuntui olevan se, että meidän institutionaalinen sijaintimme yliopiston osana on vaikuttanut voimakkaasti tapaamme käsitellä kirjastotiede. Me koemme sen yhteiskuntatieteeksi, jolle tietysti ihmistieteiden yleiset filosofis-metodologiset peruskysymykset ovat tärkeitä. Muissa maissa kirjastoalan opetus ja tutkimus tapahtuu erillisissä kirjastokorkeakouluissa, jolloin mitään tutkimusta tukevaa ja suuntaavaa kehysorganisaatiota ei ole. Niinpä heidän kirjastotutkimuksessa esiintuomansa problematiikka liikkuu toisella (ei välttämättä alemmalla) tasolla.

Muissa maissa kirjastotutkimus on kokonaisuutena ottaen vasta "tulemisensa prosessissa", etenkin Ruotsissa. Norjalaiset ja tanskalaiset ovat jo päässeet pitemmälle, ja muutamilla aloilla he ovat valtavasti edelläme. Varsinkin tanskalaisesta kirjastoautomaatiotutkimuksesta sietäisi ottaa mallia ja jättää omat arkaaiset yrityksemme koipussiin. Kaiken kaikkiaan todettiin, että eri maiden välisen kommunikaation lisäämisen olisi kaikille osapuolille pelkästään hyödyksi: meillä kaikilla on jotakin annettavaa toisillemme.

Keväällä kokoamme ryhmäkeskustelujen ja yleiskeskustelujen muistiinpanoista konferenssi-julkaisuun tiivistelmän aiheista käydyistä keskusteluista. Pitäkää silmällä myös kevään kirjastolehtiä.

POHJOISMAINEN KIRJASTOALAN OPISKELIJOIDEN KONFERENSSI
TAMPERE 18.-20.11. 1982

JULKILAUSUMA 1

Demokraattisen yhteiskunnan edellytyksenä ovat aktiiviset kansalaiset. Jotta ryhmät pystyisivät kommunikoimaan, täytyy ihmisillä olla mahdollisuus saada tietoa. Kirjaston on oltava luonnollinen osa paikallisyhteisöä ja annettava kaikille kansalaisille samanlaiset mahdollisuudet saada tietoa. Siksi kirjastopalvelujen on oltava maksuttomia - erityisesti taloudellisten laskukausien aikana.

Yhteiskunnan kehitys 1900-luvulla on aiheuttanut sen, että kirjaston on perinteisen roolinsa lisäksi omaksuttava tärkeä aktivoiva kulttuuritehtävä. Ammatillisesti pätevien kirjastonhoitajien on yhdessä kansalaisten kanssa asetettava vaatimuksia kaikille aineistoille ja arvioitava niiden käyttökelpoisuutta. Kirjastonhoitajien on nyt ja tulevaisuudessa työskenneltävä ulospäinsuuntautuneesti ja erityisesti kriisiaikoina tehtävä aktiivisesti kulttuuripoliittista työtä.

Kirjastotutkimuksella on suuri tehtävä sen selvittämisessä, mitä toimintoja kirjastolla on ja mitä toimintoja sillä on tulevaisuudessa. Tutkimusta on suunnattava käyttösevityksiin, jotta kansalaiset voivat vaikuttaa kirjaston kokoelmiin ja toimintoihin, **niin että** he voivat käyttää kirjaston sisältämää tietoa ja kulttuuritarjontaa luodakseen kaikinpuolisen pohjan kansalaisten kriittiselle osallistumiselle yhteiskunnassa. Tutkimuksen on ensisijaisesti tutkittava kirjastoa käyttämättömien ryhmien problematiikkaa, **niiden tarpeita ja sitä, kuinka me saavutamme ne.**

Vaadimme:

- enemmän ammatillisesti päteviä kirjastonhoitajia kirjastoon
- työtä kaikille työttömille kirjastonhoitajille
- enemmän voimavaroja kirjastotoimelle
- enemmän voimavaroja yleiselle kulttuuritoimelle

TIRTO ON VALTAA, VALTA KUULUU KAIKILLE.

ILMAINEN KIRJASTO KAIKILLE.

JULKILAUSUMA 2

7. pohjoismainen konferenssi tukee kamppailua ydinaseettoman Pohjolan puolesta.

Kaikki viisi pohjoismaata ovat pieniä ja omaavat kukin yksikseen pienet mahdollisuudet vaikuttaa suurvaltojen varustelukilpailuun ja ydinaseiden käyttöön. Siksi on tärkeätä, että yhdistämme voimamme rauhan puolesta.

Kieltäydymme hyväksymästä sitä, että näin tärkeät päätökset tehdään päämme yläpuolella ilman että meillä on mahdollisuutta itse vaikuttaa. Vaadimme, että pohjoismaiden hallitukset ryhtyvät konkreettisiin toimiin ydinaseettoman Pohjolan takaimiseksi.

Ydinaseeton Pohjola voi olla askel, jota muut maat seuraavat ja sanovat EI ydinaseille.

JULKILAUSUMA 3

Tanskan uusi kulttuuriministeri toivoo voivansa säästää kulttuurin alueella - tämä koskee myös kirjastoja ja kirjastokoulutusta.

Suunnitellut säästöt merkitsisivät hyvin vähän valtion budjetissa, mutta hyvin paljon kirjastoissa.

Onko yhteisöllä varaa tähän?

Tarvitsemmeko kulttuurin raiskausta?

Tanskalla on yksi maailman parhaista kirjastosysteemeistä. Tanskassa on yksi maailman korkeimmista kirjastonkäytönasteista.

Juuri kriisiaikoina on tärkeätä säilyttää hyvä ja aktiivinen kirjastosysteemi kulttuurin peruskivenä ja tiedon ja sivistyksen levittäjänä.

Siksi pohjoismaiset kirjastoalan opiskelijat sanovat EI kirjastokoulutuksen supistamiselle. Tämän vuoksi tuemme tanskalaisten kamppailua koulutuksensa säilyttämisen ja kehittämisen puolesta ja sanomme EI kaikille supistuksille Tanskan kirjastokoulussa.

ARTIKKELISEURANNAN SATOJA

INFORMAATIORÄJÄHDYKSEN TYYLIKÄS HALLINTA

Kuten tunnettua on, UDK:ssa on noin vuoden ajan pyörinyt artikkeliseuranta. Se tarkoittaa sitä, että kirjastotieteen ja informatiikan ja muidenkin tieteenalojen lehdistä on poimittu kiinnostavia artikkeleita, joita on sitten käsitelty (= niistä on keskusteltu) nk. artikkeliseurantakokouksissa, jonka jälkeen ne on järjestetty ja viety opintoneuvonnan tiloihin, jossa kaikki opiskelijat ovat niitä toivon mukaan lukeneet. Onpahan niistä vielä julkaistu referaatit tai artikkeleiden nimet ja osoitteet Asiasanassa. Tämä kaikki on tietysti ollut oikein mukavaa, mielenkiintoista ja kehittävää jotenskin sillälaililla henkisesti.

Mutta ei tässä kaikki: artikkeleita aiotaan etsiä ja seurata edelleen. Nyt vain isommalla porukalla ja uusimman muodin mukaisesti. Tarkoituksena on kehittää kokouksia opintopiirikerhomaisemmiksi, jolloin tärkeiksi koetuista jutuista keskusteltaisiin enemmän ja syvällisemmin eli n. kerran kuussa piirikerhomme kokoontuisi ja kullakin kerralla yksi tai kaksi pääaihetta (= artikkelia) ja muutama vähemmän tärkeä (= mutta tärkeä kuitenkin) joista juteltaisiin sitten niin paljon kuin aikaa jää. Mahdollisesti kokouksissa voisi vielä esitellä perusteellisemmin joitain kiinnostavia peruslehtiä. Kiinnostavista artikkeleista tehdään edelleenkin lyhyt tai pitkä referaatti Asiasanaan. Ja artikkelit kootaan edelleenkin opintoneuvontaan ja indeksoidaan oman artikkeliseuranta-tesauruksen mukaan. Sillälaililla niitä on niin mukava etsiä ja tulee iloinen mieli kun löytyy Tieteellisiä Juttuja.

Tässäkään ei vielä kaikki, sillä: Artikkeliseuranta ei ole ^{piirikerho} sala-seura vaan kaikki jotka ovat kiinnostuneita joko a) seuraamaa kiinnostavia lehtiä, b) keskustelemaan artikkelien aiheista, c) kuuntelemaan, d) oppimaan jotain ovat velvoitettuja saapumaan artikkeliseurantapiirikerhon kokouksiin.

Seurattavista lehdistä ilmestyy lista UDK:n ilmoitustaululle kunhan jyvät saadaan erotetuksi akanoista ja niin pois päin.

Loppuun pitää aina saada mieltä kohottavia loppulauseita, tällä kerralla tällaisia ensi kerralla taas uusia. Se on sitä edistystä :

"LEHDISSÄ TIETO UUSI", tutkija huusi.

JOS AIOT ELÄMÄSSÄ OPPIA JA EHTIÄ, LUE TIETEELLISIÄ LEHTIÄ.

ESKOLA, A. Ihmisen tutkiminen kulttuuriolentona
(Alkoholipolitiikka, vol. 47:86-93, 1982)

Eskolan mukaan tiede ei voi olla pelkkää arkitiedon toistamista ja kuvailua, vaan sen on oltava pyrkimystä ylittää arkitieto. Pelkällä kuvailulla, keräilyllä ja havaintojen makaanisella järjestämisellä ja yleistämällä ei pitkälle potkita. Ihmisen tutkimisen menetelmät olisi johdettava ihmisen erityislaadusta; ihminen ponnistaa subjektiivisessa toiminnassaan henkilökohtaisen tilanteensa yläpuolelle käyttämällä välineenä oman kokemuksensa ylittävää historiallista kokemusta ja kulttuurista omaksumiaan apukeinoja. ihmistä ei pidä tutkia eikä käsitellä koe-eläimenä vaan kulttuuriolentona. Kulttuuriksi voidaan tässä yhteydessä ymmärtää ne välitykset, joita sivilisaation myötä on kasvanut maailmaan orientoituvan ihmisen havaintojen ja maailmassa toimivan ihmisen reaktioiden väliin. Välityksiä on kolmea tyyppiä: a) mitä tapahtuu ihmisen päässä: tulkinta, harkinta, päättely yms. b) ihmisen vuovaikutuksessa esiintyvät välitykset: normit, roolit, tavat yms. c) ihmisen tuotannollinen yhteiskunnallinen järjestelmä: tutkimuksen ulkopuolelle ei voida jättää sitä taloudellista toimintajärjestelmää, joka on koko inhimillisen olemassaolon, kulttuurin ja elämäntavan perusta. Ihmisen tutkijalla on täten oltava metodologisia valmiuksia muuhunkin kuin yksilötutkimukseen.

PIETILÄ, V. Sosiaalitekniologia ja kriittinen yhteiskuntatiede
(Politiikka no 2 s.24-27, 1980)

Pietilä kritisoi sosiaalitekniologista käsitystä yhteiskuntatieteiden ja käytännön suhteesta. Sosiaalitekniologi ei ole kiinnostunut siitä mitä käytännön muodot ovat ja mikä ne on synnyttänyt, niiden olemassaolo on triviaali itsestänselvyys. Kriittistä yhteiskuntatieteilijää kiinnostaa päinvastoin se mitä nämä käytännön muodot ovat ja miksi ne ovat olemassa ts. on epäiltävä sitä ettei se miksi käytäntö on kehittynyt, välttämättä kerro kaikkea siitä, mistä siinä on kyse. Arkis-käytännöllinen ajattelu, joka ottaa ne itsestänselvyyksinä, on tältä osin "väärää tietoisuutta".

BRADLEY, D. Music and social science: a survey
(Media, Culture and Society 3, 205-218, 1981)

Artikkelissa esitellään (ja kritisoidaan) eri yhteiskuntatieteellisten suuntausten käsityksiä musiikista kulttuurisena käytäntönä. Osansa saavat "esteetikot", marxilaiset ja klassisen sosiologian edustajat. Oman erityiskohtelunsa saavat John Shepherd (erityisesti hänen kirjansa "Whose music? - A Sociology of Musical Languages") ja varsinkin Theodor Adorno.

FOSTER, M. Philosophy of librarianship
(Canadian library journal, vol.36,n:o3, 1979; s. 131-137)

Harva kieltänee sitä, että kirjastokoulujen opetus välittää arvoja ja normeja. Näiden mukaan tulevat kirjastonhoitajat identifioituvat kirjastoammattiin. Forster tutkii, mikä filosofia vallitsee opetuksessa ja miten se välittyy opiskelijoille. Filosofiset mallit voidaan tiivistää neljään: kokoelmien valvoja (custodian), ihmisystävällinen (humanitarian), välittäjä (mediator) ja alkuunpanija (promoter).

BLACK, S. M. Personality - librarians as communicators
Canadian library journal, vol. 38, n:o 2, 1981; s. 65-71)

NEILL, S. D. Knowledge or information = a crisis of purpose in libraries
(Canadian library journal vol. 39, n:o 2, 1982; s. 69-73)

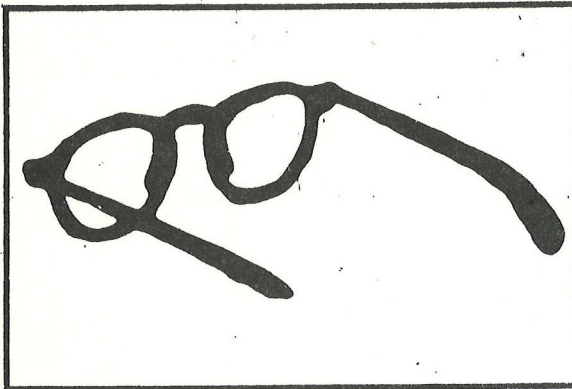
HICKEY T. The Journal in the Year 2000
(Wilson library bulletin, Dec. 1981, vol. 56, n:o 4; s. 256-266)

FOERSTER v.H. To know and to let know: an applied theory of knowledge
(Canadian library journal, vol. 39, October 1982; s.277-284)

GROSSER, A. Haben Bibliotheken politische Aufgaben
(Buch und Bibliothek, 33 vsk; n:o 2, 1981; s. 151-156)

KENEN SILMÄLASIT? KENEN KÄSI?

TESTAA
NOKKELUUTESI

Tällä sivulla näet jonkun henkilön silmälasit sekä jonkun »pitkäkyntisen» käden. Tehtäväsi on kaksijakoinen: 1) Sinun on löydettävä tarkalleen ne sivut, joilla silmälasit sekä käsi esiintyvät.

2) Sinun on pääteltävä, kenen silmälasista ja kenen kädestä on kysymys.

Kun olet päätenyt mielestäsi oikeaan ratkaisuun, täytä huolella allaoleva vastauskuponki tai jäljennä se vaikka postikortille, ettei halua rikkoa lehteäsi. Toimeksi sitten vain... mukavat palkinnot odottavat!

Lähetä vastauksesi osoitteella:

UDK r.y., Asiasana N:o 5/82-kilpa,
Nekalantie 52 C3,
33800 Tampere 80

PALKINNOT:

**SUURI, HIENO
OSAKEPELI!**

15 SARJAKIRJAA!

UDK r.y., Asiasana N:o 5/82-kilpa,
Nekalantie 52 C3, 33800 Tampere 80

Silmälasit löysin sivulta ja ne omistaa

Käden löysin sivulta ja se kuuluu henkilölle nimeltä

Vastaajan nimi (KIRJOITA SELVÄSTII!)

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

